

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันศุกร์ที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

“มณัญญา” เปิดเกม 3 สารพิษใหม่ ยกร่างกฎกระทรวงโรงงานผลิตต้องได้มาตรฐาน ISO

น.ส.มณัญญา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีและ สหกรณ์ เปิดเผยว่า ได้ยื่นหนังสือถึงอธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ให้นัดประชุม คณะกรรมการวัตถุอันตราย เพื่อพิจารณาข้อเสนอของ กระทรวงเกษตรฯ ที่ยกร่างประกาศกระทรวงเกษตรฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การ

ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ ออกตามความ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ.2535 มีสาระสำคัญกำหนดให้สถานที่ผลิตวัตถุอันตรายหรือโรงงานผลิต ต้อง ได้รับการรับรองระบบมาตรฐานบริหารคุณภาพ ISO 9001 และได้รับการรับรองระบบมาตรฐานการจัดการ สิ่งแวดล้อม ISO 14001 โดยต้องมีห้องปฏิบัติการซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC17025 ด้าน การวิเคราะห์วัตถุอันตรายจากสถาบันการตรวจรับรองมาตรฐาน โดยหน่วยงานมาตรฐานในประเทศไทย ยกเว้นสถานที่ผลิตสารชีวภัณฑ์และสารสกัดจากพืช สถานที่ผลิตวัตถุอันตรายที่ผู้ประกอบการได้รับ อนุญาตให้ดำเนินการผลิตวัตถุอันตรายอยู่ก่อนแล้วให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเป็นเวลาอีก 2 ปี นับแต่ วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ผลิตวัตถุอันตราย ที่ผู้ประกอบการได้รับอนุญาต ให้ดำเนินการผลิตวัตถุอันตรายที่ถูกจำกัดการใช้

สำหรับร่างประกาศกระทรวงดังกล่าว กรมวิชาการเกษตรได้จัดทำการรับฟังความคิดเห็นผ่านทาง เว็บไซต์ของกรมระหว่างวันที่ 27 ม.ค.-12 ก.พ.63 รวม 15 วัน มีผู้ให้ความเห็น 10,258 คน ในจำนวน นี้ 9,590 คน หรือ 93.49% เห็นด้วย และที่เหลือ 668 ราย หรือ 6.51% ไม่เห็นด้วย

“ขณะนี้ มีโรงงานที่ขึ้นทะเบียนมีอยู่ทั้งสิ้น 143 โรงงาน หากคณะกรรมการวัตถุอันตรายเห็นชอบ ตามยกร่างประกาศกระทรวงเกษตรฯนี้ กรมวิชาการเกษตรสามารถดำเนินการตามยกร่างได้เลย ซึ่ง โรงงานที่ไม่สามารถปรับปรุงได้ตามมาตรฐาน ISO ที่กำหนด จะไม่มีสิทธิ์ผลิตสารเคมีทางการเกษตรเพื่อ จำหน่ายอีกต่อไป ส่วนผลจากการสำรวจสต็อก เมื่อวันที่ 22 ม.ค. พบว่ามีทั้งสิ้น 22,534.70 ตัน แบ่งเป็น พาราควอต 10,234.92 ตัน ไกรโฟเซต 10,583 ตัน และคลอร์ไพริฟอส 1,716 ตัน”

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันศุกร์ที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

รายงานพิเศษ : ดิวเข้มชาวสวนพัฒนาคุณภาพทุเรียน GAP ส่งออก

นายทวี มาสขาว รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ด้านส่งเสริมการผลิต เผยว่า ขณะนี้ผลไม้ภาคตะวันออกเริ่มทยอยให้ผลผลิตแล้ว โดยเฉพาะทุเรียน หนึ่งในสินค้าเกษตรที่สร้างรายได้จากการส่งออกให้ประเทศไทย มีตลาดส่งออกหลักคือ จีน ส่งออกมากถึงร้อยละ 80 ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดมาตรฐาน GAP พืชอาหาร (มกษ. 9001 - 2556 : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช

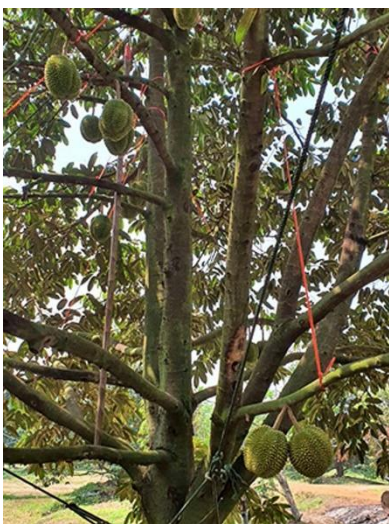
อาหาร) และมาตรฐานสินค้าเกษตร : ทุเรียน (มกษ. 3-2556) เพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตใช้เป็นแนวทางทำการเกษตรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีตามมาตรฐานที่กำหนด ผลผลิตสูงคุ้มค่าต่อการลงทุน กระบวนการผลิตมีความปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค ผลผลิตเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ ดังนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรจึงให้ข้อเสนอแนะแก่เกษตรกรในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จากหน่วยงานรับรอง ดังนี้

1. มาตรฐาน GAP พืชอาหาร (มกษ. 9001 - 2556) 8 ข้อ คือ

1.1 ใช้น้ำจากแหล่งน้ำสะอาด

1.2 ปลูกในพื้นที่ดี ไม่มีเชื้อโรค ไม่มีสารพิษในดิน เลือกชนิดของไม้ผลให้เหมาะสมเพื่อป้องกันดินเสื่อมโทรม และพื้นที่ปลูกต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.3 ไร่และเก็บ ปุ๋ย/สารเคมี อย่างถูกต้อง โดยจัดเก็บสารเคมีในสถานที่แยกจากที่พักอาศัย หรือที่ประกอบการ มีการระบายอากาศที่ดี, เก็บสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ฮอร์โมนพืช ให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกัน เขียนป้ายชัดเจน, ใช้สารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้อง โดยอ่านฉลากและปฏิบัติตาม

วิธีใช้ ช่วงเวลา และปริมาณที่แนะนำไว้ในฉลากอย่างเคร่งครัด, ไม่ซื้อสารเคมีที่ร้านค้าแบ่งขายหรือไม่ติดฉลาก และสารเคมีต้องบรรจุในขวด/ภาชนะบรรจุที่ปิดฝาขวด/กล่องเรียบร้อย ไม่ฉีกขาด, ห้ามใช้หรือเก็บรักษาสารเคมีที่ราชการประกาศห้ามใช้ (ตาม พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), ป้องกันตนเองขณะฉีดพ่นสารเคมีอย่างถูกต้อง และอาบน้ำสระผม เปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ทันที ภายหลังจากพ่นสารเคมีทุกครั้ง, หยุดใช้สารเคมีก่อนการเก็บเกี่ยวตามเวลาที่ระบุไว้ในฉลาก และภาชนะบรรจุสารเคมีที่ใช้หมดแล้ว ห้ามนำมาใช้ใหม่อีก ให้ทำลายโดยการฝังดินให้ห่างจากแหล่งน้ำ และลึกมากพอที่สัตว์ไม่

สามารถคุ้ยขึ้นมาได้ ห้ามเผาทำลาย

1.4 จัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว โดยปฏิบัติและดูแลรักษาไม้ผลในสวน/แปลง ตามขั้นตอนสำคัญต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแผนควบคุมการผลิต

1.5 เก็บเกี่ยวผลผลิตถูกเวลา/ถูกวิธี โดยเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะที่เหมาะสม ตามความสุกแก่ของผลผลิตที่ระบุไว้ในแผนควบคุมการผลิต, ใช้อุปกรณ์เก็บเกี่ยว ภาชนะบรรจุผลผลิตที่สะอาด และวิธีการเก็บเกี่ยวที่ป้องกันการกระแทก ไม่ทำให้ผลผลิตบอบช้ำ และมีการจัดการระบบการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตตรงตามข้อกำหนดของลูกค้า

1.6 การพัก การขนย้าย และการเก็บรักษาผลผลิตให้สะอาดและปลอดภัย โดยวางพักผลผลิตที่เก็บเกี่ยวในสวน/แปลง บนวัสดุรองพื้นที่สะอาดก่อนการขนย้าย เพื่อป้องกันการปนเปื้อนจากเชื้อโรคและสิ่งสกปรก, คัดแยกผลผลิตที่มีศัตรูพืชติดปะปนอยู่ออกจากผลผลิตที่มีคุณภาพ, คัดแยกผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพออกจากผลผลิตที่มีคุณภาพหลังจากการเก็บเกี่ยว, ทำความสะอาดภาชนะ เช่น ตะกร้า ฯลฯ และพาหนะในการขนย้ายผลผลิตก่อนและหลังใช้งาน, สถานที่เก็บรักษาผลผลิตต้องสะอาด มีวัสดุปูรองพื้น อากาศถ่ายเทได้ดี และมีการป้องกันสัตว์พาหะนำโรค, ขนย้ายผลผลิตด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดความสกปรก/บอบช้ำเสียหาย

1.7 ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ความเข้าใจหรือได้รับการอบรม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขลักษณะส่วนบุคคลที่เพียงพอ ผู้ที่สัมผัสกับผลผลิตโดยตรงต้องมีการดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคลและมีวิธีการป้องกัน และผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุอันตรายทางการเกษตรต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

1.8 จัดบันทึกทุกขั้นตอนต้องบันทึกข้อมูลการใช้สารเคมี ประวัติการฝึกอบรม ข้อมูลผู้รับซื้อผลผลิต การปฏิบัติงานก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว และเก็บรักษาข้อมูลการปฏิบัติงานและเอกสารสำคัญอย่างน้อย 2 ปี ของการผลิตติดต่อกัน และผลผลิตที่อยู่ระหว่างการเก็บรักษา ขนย้ายหรือบรรจุ เพื่อจำหน่ายต้องมีการระบุรุ่นหรือรหัส

2. มาตรฐานสินค้าเกษตร : ทูเรียน (มกษ. 3-2556) 4 ข้อ คือ

2.1 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ใช้กับผลทูเรียน ชื่อวิทยาศาสตร์ *Durio spp.* วงศ์ *Bombacaceae* (พันธุ์ที่ผลิตเป็นการค้า เพื่อนำมาบริโภคสด)

2.2 ชั้นคุณภาพ ประกอบด้วย 1) ชั้นพิเศษ (*Extra Class*) มีคุณภาพที่ดีที่สุด, มีลักษณะหนามสมบูรณ์, จำนวนพูสมบูรณ์ ไม่น้อยกว่า 4 พู, ไม่มีตำหนิ และไม่มีความผิดปกติด้านรูปร่าง 2) ชั้นหนึ่ง (*Class I*) มีคุณภาพดี, จำนวนพูสมบูรณ์ ไม่น้อยกว่า 3 พู พูไม่สมบูรณ์อีก 2 พู และไม่ทำให้รูปร่างทูเรียนเสียไป 3) ชั้นสอง (*Class II*) มีคุณภาพ, จำนวนพูสมบูรณ์ ไม่น้อยกว่า 2 พู พูไม่สมบูรณ์อีก 2 พู และไม่ทำให้รูปร่างทูเรียนเสียไป

หมายเหตุ : ชั้นหนึ่งและชั้นสอง มีตำหนิได้เล็กน้อย จากกระบวนการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว/การขนส่ง เช่น รอยแผลเป็นหนามช้ำ (รวมต้องไม่เกิน 10% ของพื้นที่ผิวทูเรียน)

2.3 คุณภาพของทูเรียนที่ดี ต้องเป็นทูเรียนทั้งผลที่มีขั้วผล ตรงตามพันธุ์ สด สะอาด ปราศจากสิ่งแปลกปลอมที่มองเห็นได้ ไม่มีรอยแตกที่เปลือก ไม่มีศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อลักษณะภายนอกของผลทูเรียน ไม่มีร่องรอยความเสียหาย เนื่องมาจากศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของเนื้อ

ทุเรียน ไม่มีความเสียหายเนื่องจากอุณหภูมิต่ำหรือสูง และผลทุเรียนสุก ไม่มีความผิดปกติของเนื้อ ใต้ แกน เต่าเผา ไล่ซึ่ม

2.4 ขนาดผลทุเรียน : ขนาดผลที่เป็นพันธุ์ทางการค้าทั่วไป ควรมีน้ำหนักต่อผล ดังนี้

- 1) พันธุ์ชะนี ไม่น้อยกว่า 1.5 กิโลกรัม/ไม่มากกว่า 4.5 กิโลกรัม
- 2) พันธุ์หมอนทอง ไม่น้อยกว่า 1.5 กิโลกรัม / ไม่มากกว่า 6 กิโลกรัม
- 3) พันธุ์ก้านยาว ไม่น้อยกว่า 1.5 กิโลกรัม / ไม่มากกว่า 4 กิโลกรัม
- 4) พันธุ์กระดุมทอง ไม่น้อยกว่า 1.3 กิโลกรัม / ไม่มากกว่า 4 กิโลกรัม
- 5) พันธุ์นวลทองจันทร์ ไม่น้อยกว่า 1.5 กิโลกรัม / ไม่มากกว่า 4.5 กิโลกรัม
- 6) พันธุ์พวงมณี ไม่น้อยกว่า 1.0 กิโลกรัม
- 7) พันธุ์หลงลับแล ไม่น้อยกว่า 1.0 กิโลกรัม และ
- 8) พันธุ์อื่นๆ ที่เป็นพันธุ์ทางการค้า ไม่น้อยกว่า 0.5 กิโลกรัม

นอกจากข้อกำหนดข้างต้น การผลิตทุเรียนให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐานความต้องการของตลาด ชาวสวนจำเป็นต้องศึกษาหาข้อมูลและติดตามสถานการณ์ต่างๆ เพิ่มเติมด้วย โดยเฉพาะการส่งออกไปยังต่างประเทศซึ่งต้องมีการรับรองทั้งมาตรฐาน GAP และมาตรฐานโรงคัดบรรจุผลไม้ GMP ด้วย

แนววิธีปราบหนอนกระทู้หอมในพริก

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ด้วยสภาพอากาศกลางวันร้อน แดดแรง กลางคืนอากาศเย็นอุณหภูมิลดต่ำลง ช่วงนี้ กรมวิชาการเกษตร แนะนำเกษตรกรผู้ปลูกพริกให้เฝ้าระวังหนอนกระทู้หอม ที่พบได้ในระยะพัฒนาทางลำต้นจนถึงระยะเก็บเกี่ยวผลผลิตพริก มักพบตัวหนอนฟักออกจากไข่กัดกินผิวใบส่วนต่างๆ ของพริก เป็นกลุ่ม หากหนอนโตขึ้นจะไปกัดกินทุกส่วนของพืช กรณีหนอนมีปริมาณมากขึ้นผลผลิตพริกเสียหาย และคุณภาพผลผลิตไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

เกษตรกรควรใช้วิธีป้องกันกำจัดแบบผสมผสานคือ วิธีเขตกรรม วิธีกล ชีววิธี และใช้สารเคมี สำหรับวิธีเขตกรรม ให้เกษตรกรไถตากดินและเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อมาตัดแฉับเป็นการลดแหล่งสะสมและขยายพันธุ์ วิธีกล ให้เกษตรกรเก็บกลุ่มไข่และหนอนไปทำลาย จะช่วยลดการระบาดลงได้ ส่วนการใช้ชีววิธี ให้เกษตรกรใช้ระยะที่ตัวหนอนมีขนาดเล็กและพบการระบาดน้อย โดยให้ใช้สารจุลินทรีย์ เช่น เชื้อไวรัสหนอนกระทู้หอม (นิวคลีโอโพลีอีโตรไวรัส)อาทิต DOA BIO V1 (กรมวิชาการเกษตร) หรือช่วงเย็นให้เกษตรกรพ่นด้วยเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis subsp.aizawai* หรือ *Bacillus thuringiensis subsp.kurstaki*

หากพบการระบาดมาก ให้เกษตรกรใช้สารเคมีกำจัด โดยใช้สารมาแมลงคลอแรนทรานิลิโพรล 5.17%เอสซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคลอร์ฟิโนเพอร์ 10% เอสซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือสารอินดอกซาคาร์บ 15% เอสซีอัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารอีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% อีซี อัตรา 30มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารสไปนีโทแรม 12%เอสซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารเมทอกซีฟิโนไซด์ 24%เอสซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20

ลิตร หรือสารลูเฟนนูรอน 5% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นซ้ำตามการระบาด และควรพ่นระยะที่หนอนมีขนาดเล็ก หลีกเลี้ยง การพ่นสารฆ่าแมลงชนิดเดียวกันติดต่อกันหลายครั้ง และควรใช้สารฆ่าแมลงสลับกลุ่ม ป้องกันการสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลงชนิดนั้นได้

คอลัมน์ เกาะรั้วเกษตร : ไร่ใหม่..เรื่องใหม่

เมื่อ 2-3 วันก่อนเข้าไปในเว็บไซต์ของกรมวิชาการเกษตร บังเอิญคลิกเข้าไปในเมนู รับฟังความคิดเห็น จึงพบว่ามีการเปิดรับฟังความคิดเห็นอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ สำหรับผู้ผลิต และเจ้าหน้าที่วัตถุอันตรายทางการเกษตร นั่นคือ ร่างประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.....” ซึ่งเป็นการรับฟังความคิดเห็นที่เจียบมาก

พยายามค้นหาข่าวว่ามีการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้บ้างไหม ก็พบอยู่เพียงสื่อเดียว เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2563 แม้ในเว็บไซต์ของกรมวิชาการเกษตรเองก็ไม่ได้ทำเครื่องหมายอะไรให้รู้ว่าเป็นเรื่องใหม่หรือมีความสำคัญ ในเมนูรับฟังความคิดเห็นถ้าไม่คลิกเข้าไปดูก็จะไม่ทราบว่าเป็นการรับฟังความคิดเห็นเรื่องใด เข้าไปในเว็บไซต์ของสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร จึงได้พบว่ามีการรับฟังความคิดเห็นเรื่องนี้อยู่ โดยใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่อยู่ในหน้าแรกของเว็บไซต์ ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 28 มกราคม เช่นเดียวกัน ตามปกติการรับฟังความคิดเห็นจะต้องใช้วิธีการจัดประชุม จึงจะได้ความคิดเห็นที่ชัดเจนตรวจสอบได้ เพราะจะเห็นหน้าตาคนที่ร่วมประชุมกันอยู่ อาจจะมีข้อขัดแย้งบ้าง ไรบ้าง แต่ความเห็นที่ได้รับจากการประชุมค่อนข้างจะชัดเจน การรับฟังความคิดเห็นออนไลน์ เพิ่งมีมาในระยะหลัง ไม่น่าจะจะมีคนเข้าไปให้ความเห็นสักกี่คน ยิ่งถ้าไม่มีการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง คนที่เข้าไปแสดงความคิดเห็นก็คงจะไม่ค่อยมีการอาศัยปากต่อปากบอกต่อๆ กัน ก็อาจจะพอได้บ้าง ในความเห็นส่วนตัวมองว่าการประมวลผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางออนไลน์อาจมีการเบี่ยงเบนเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่อยากให้เป็น

แต่ในสถานการณ์ที่กรมวิชาการเกษตร ถูกตัดงบประมาณลงอย่างมากมาเช่นนี้ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางออนไลน์ ก็พอยอมรับได้เพื่อประหยัดงบประมาณ แต่ระยะเวลาการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพียง 16 วัน (28 มกราคม - 12 กุมภาพันธ์ 2563) อาจจะไม่ค่อยเกินไป ถึงวันนี้ ปิดรับฟังความคิดเห็นไปเรียบร้อยแล้ว ผลการรับฟังความคิดเห็นเป็นเช่นไรยังไม่ทราบ

อย่างไรก็ตาม ขอกล่าวถึงสาระสำคัญของ ร่างประกาศกระทรวงเกษตรฯ ฉบับนี้พอสังเขป....ร่างประกาศกระทรวงเกษตรฯ ฉบับนี้ ให้ยกเลิกความในหมวด 2 ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ.2547”

หมวดที่ 2 ว่าด้วย “หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ผลิตและเก็บรักษา” ฉบับเดิม ระบุเฉพาะ “วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 หรือชนิดที่ 3” แต่ร่างประกาศฉบับใหม่ ใช้คำว่า “วัตถุอันตราย” เฉยๆ

ประกาศฉบับเดิม กำหนดให้ผู้ผลิตวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวง ในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์และระบบ ที่มีความปลอดภัยต่อผู้ผลิตผู้ใช้วัตถุอันตราย และสภาพแวดล้อม ต้องจัดให้มีมาตรการและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ผลิต

หรือเก็บรักษาวัตถุดิบอันตราย จัดให้มีผู้ควบคุมการผลิต จัดให้มีการบันทึกการผลิตวัตถุดิบอันตรายแต่ละครั้งของการผลิต ผู้ผลิตต้องตรวจสอบสารสำคัญและส่วนประกอบของวัตถุดิบอันตราย ภาชนะบรรจุ ฉลากที่ปิดบนภาชนะบรรจุ ต้องมีเอกสารแสดงกรรมวิธีผลิต และต้องรายงานเกี่ยวกับภาชนะบรรจุที่ใช้แล้ว รวมทั้งต้องมีมาตรการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการกำจัดน้ำเสีย

ร่างประกาศฉบับใหม่ กำหนดให้ผู้ผลิตวัตถุดิบอันตรายจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานสถานที่ผลิตวัตถุดิบอันตราย ซึ่งประกอบด้วย สถานที่ผลิตวัตถุดิบอันตรายต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด สถานที่ต้องได้รับการรับรองระบบมาตรฐานบริหารคุณภาพ ISO 9001 ได้รับการรับรองระบบมาตรฐานจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 และมีห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025

อาคารผลิตและเก็บรักษาวัตถุดิบอันตรายต้องมีลักษณะตรงตามที่กำหนด เช่น ต้องมีบันไดหนีไฟผนังเพดาน และหลังคาต้องเป็นวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดการลุกลามเมื่อเกิดไฟไหม้ มีการระบายอากาศที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ ต้องติดป้าย “วัตถุดิบอันตราย” อักษรสีแดงบนพื้นขาว บริเวณทางเข้าอาคารในสถานที่เก็บรักษาวัตถุดิบอันตราย ต้องติดป้ายแสดงชื่อวัตถุดิบอันตราย และป้ายคำเตือนสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

อุปกรณ์การผลิต การผสมปรุงแต่งวัตถุดิบอันตรายชนิดที่เป็นของเหลว ชนิดผง และชนิดเม็ด ต้องมีอุปกรณ์ตามที่กำหนดในประกาศ การแบ่งบรรจุวัตถุดิบอันตรายทั้งชนิดเหลว ชนิดผงและชนิดเม็ดต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศ ให้แยกเครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสารกำจัดวัชพืชโดยเฉพาะ ห้ามใช้ผลิตสารกำจัดศัตรูพืชชนิดอื่น มีการกำหนดวิธีการจัดการวัตถุติดและลักษณะของภาชนะบรรจุขนาดใหญ่ ผู้ผลิตวัตถุดิบอันตรายชนิดจำกัดการใช้ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ นอกจากนี้การผลิตวัตถุดิบอันตรายทุกชนิดต้องมีเอกสารแสดงกรรมวิธีการผลิตด้วย ข้อปฏิบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือผู้ผลิตต้องมีมาตรการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมการจัดการน้ำเสีย และการจัดการขอร่องเรียน แทนจะเรียกได้ว่าร่างประกาศฉบับใหม่นี้ เป็นเรื่องใหม่เกือบทั้งหมด...ผู้ผลิต...ไหวไหม

แวนขยาย